

FOAIE PAROHIALĂ

Aprilie 2024

tel.0214136570; e-mail: pr.mihai.martinas@hotmail.com; www.catholicamd.ro

Sacramentul Botezului

Apa este semnul material al Botezului

Ce importanță are puțină apă turnată pe capul unui copil? Ne putem întreba la fel de bine ce contează niște apă turnată într-un cazan cu aburi? Apa din cazanul cu aburi nu poate face nimic în sine și prin sine, așa cum nici apa turnată pe capul copilului nu poate face nimic în sine. Însă când apa din cazanul cu aburi se „unește” cu mintea inginerului, ea poate pune în mișcare un vehicul ce traversează un continent sau o navă ce străbate oceanul. Tot așa, când

apa turnată pe capul copilului se unește cu puterea lui Dumnezeu, ea face mai mult decât să insufle viață unui cristal, transformă o creatură, convertind-o în copil al lui Dumnezeu.

Naaman din *Vechiul Testament* seamănă cu persoanele din zilele noastre, care cred că puterea botezului provine mai degrabă din apă decât din Pătimirea lui Cristos (2Regi 5, 1-19).

Apa botezului este sfințită printr-o rugăciune ce rememorează atât de frumos toate evenimentele din istoria mântuirii, care au

legătură cu apa, de la începutul lumii, când Duhul lui Dumnezeu plutea deasupra apelor, până la porunca lui Cristos ca ucenicii să boteze.

După Înviere, Isus le-a spus Apostolilor: „*Mergând în toată lumea, predicați Evanghelia la toată făptura! Cine va crede și va fi botezat se va mântui, iar cine nu va crede, va fi condamnat*” (Marcu 16,15-16).

Nașii

Atunci când primesc Botezul, copiii sunt încorporați în Cristos nu printr-un act de voință proprie, ci prin voința nașilor, care reprezintă Biserica și care își asumă responsabilitatea educării spirituale a copilului.

S-ar putea ivi întrebarea: **de ce să fie botezat un copil care nu are nici un cuvânt de spus în această chestiune?** Atunci, de ce să-l hrănim? Sau i s-a cerut părerea înainte de a primi numele de familie? Dacă primește numele, averea, poziția socială și moștenirea familiei, de ce nu ar primi și religia acesteia? În Statele Unite, de exemplu, nu se așteaptă ca fiii să ajungă la vârsta de 21 de ani pentru a-i lăsa pe ei să decidă dacă vor sau nu să devină cetățeni americani sau dacă vor să vorbească limba engleză. Copiii se nasc americani; la fel și la Botez, când sunt născuți ca membri ai Trupului Mistic al lui Cristos.

Dacă așteaptă să împlinească 21 de ani pentru a afla câte ceva despre relația cu Domnul care l-a mântuit, până atunci el va fi învățat deja un alt „catehism” – al pasiunilor, al concupiscentei, al poftelor trupești.

Trupul și ceremonialul Botezului

Pentru că prin Botez trupul devine templul lui Dumnezeu, pentru că Dumnezeu locuiește în el, este firesc ca trupul să aibă un rol important în acest sacrament. **Toate simțurile omului sunt spiritualizate prin sacramente: auzul, gustul, pipăitul, mirosul și văzul.**

La Botez, lepădarea de satana este triplă, corespunzând cu întreita profesiune de credință: - *Te lepezi de satana? Mă lepăd.* - *Și de toate faptele lui? Mă lepăd.* - *Și de toată trufia lui? Mă lepăd.*

Tripla profesiune de credință însoțește tripla lepădare de satana și este legată de un gest – ungerea cu uleiul catehumenilor: preotul care botează înmoaie degetul în ulei și face semnul crucii pe pieptul copilului pentru a spune că inima trebuie să-l iubească pe Dumnezeu. Apoi, preotul atinge buzele și urechile celui botezat, ca acesta să poată asculta și mărturisi cu bucurie cuvântul lui Dumnezeu. Simbolismul este că adevărurile de credință primite la Botez vor fi ferite de eroare; că omul va putea reflecta savoarea lui Cristos în viața sa și gustul se va preschimba în dorința arzătoare de a primi Pâinea Vieții, Euharistia, care este țelul tuturor sacramentelor.

Fără credință, totul este pierdut:

„*Voi sunteți sarea pământului; dacă sarea își pierde gustul, cu ce se va săra? Nu mai este bună de nimic, decât să fie aruncată afară și călcată în picioare de oameni*” (Matei 5,13). În timpul ceremoniei baptismale, preotul unge capul copilului cu

sfânta crismă, ca semn al faptului că am fost aleși din veșnicie în Cristos, Domnul nostru.

Apocalipsul Sfântului Apostol Ioan, descriind sfârșitul lumii, menționează că îngerul distrugător îi va vătăma „numai pe oamenii care nu au sigiliul lui Dumnezeu pe frunțile lor” (Ap 9,4). Se va ști cine sunt aleșii fiindcă ei sunt deja pecetluiți cu semnul și au trăit tot ce le-a impus Crucea de-a lungul vieții. În *Vechiul Testament*, erau unși preotul (Exod 29,7) și regele (1Samuel 10,1), pentru a fi sfințiți Domnului.

oamenilor, așa încât să vadă faptele voastre bune și să-l preamărească pe Tatăl vostru din ceruri” (Mt 5,16).

Sfântul Augustin spune că Botezul este mai mareț decât crearea lumii, fiindcă șterge datoria noastră față de Dumnezeu cauzată de păcatul strămoșesc.

Faptul că acum trupul este templul lui Dumnezeu se indică și prin îmbrăcarea, imediat după Botez, a hainei albe. Simbolismul este acesta. **„Trupul este al Domnului”, iar noi trebuie să-l păstrăm curat, ca la Botez, pentru viața cea veșnică.**

Smuls prin Botez din puterea întunericului, orice creștin este adus în lumina lui Dumnezeu și în Împărăția Sa; cel botezat capătă demnitatea de copil al lui Dumnezeu. Sf. Leon cel Mare adresa acest îndemn credincioșilor: „Recunoaște, creștinule, demnitatea ta!”.

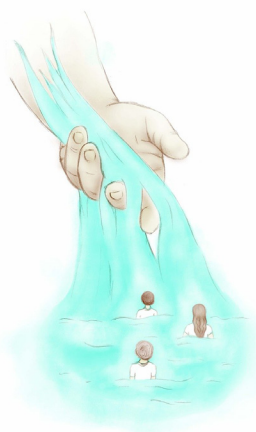
Lumânarea care se dă celui botezat trimite la cuvintele Domnului: „*Așa să lumineze lumina voastră înaintea*

Consecințele Botezului

Prima consecință a Botezului e restabilirea prieteniei cu Dumnezeu, pe care omul a pierdut-o prin păcatul strămoșesc. Cel botezat devine părtaș naturii divine și, prin urmare, părtaș vieții divine. Această participare la natura divină face din noi fii adoptivi ai Tatălui veșnic; așa cum Cristos este Fiul lui Dumnezeu Întrupat, noi

devenim copii adoptivi, distinct de Fiul natural: „*Însă celor care l-au primit, celor care cred în numele lui, le-a dat puterea de a deveni copii ai lui Dumnezeu*” (Ioan 1,12).

Această asemănare a noastră cu Dumnezeu sau lipsa ei va hotărî în mod decisiv starea noastră viitoare. O mamă își cunoaște fiica pentru că cele două seamănă; ea știe că un copil din vecini nu este al ei, pentru că au trăsături diferite și nu îi leagă relația de maternitate. La fel va fi și cu Cristos în ziua de pe urmă. Va privi într-un suflet, va vedea asemănarea cu Sine și va spune: „*Veniți, binecuvântații Tatălui Meu*” (Matei 25,34); iar celor care nu au această asemănare, Cristos le va spune: „*Adevăr vă spun: nu vă cunosc*” (Matei 25,12).

Insuflarea virtuților

Un alt efect al Botezului este insuflarea virtuților. Virtutea este asemănătoare cu un obicei. Există două tipuri de obiceiuri: **înnăscute**, cum este capacitatea de a înota, cu

care se naște bobocul de rață, și **dobândite**, cum ar fi cântatul la vioară sau faptul de a vorbi o limbă străină.

Botezul face să se nască în suflet șapte virtuți, dintre care, **primele trei sunt legate de Dumnezeu** - *credința, speranța, iubirea sau caritatea*. Astfel, devenim capabili să credem în El, să sperăm în El și să Îl iubim. Iar celelalte virtuți, numite **morale**, au legătură cu mijloacele de a-l dobândi pe Dumnezeu: *prudența, dreptatea, tăria și cumpătarea*.

Folosindu-ne de toate în mod corect, de dragul lui Dumnezeu, îndeplinindu-ne îndatoririle față de Dumnezeu, mărturisind plini de curaj credința noastră și fiind temperați, chiar în privința plăcerilor îngăduite ale vieții, ajungem mai repede la Dumnezeu.

Unul dintre motivele pentru care nu e greu să-i convingi pe copii de existența lui Dumnezeu, de sfințenia Bisericii este că darul credinței le-a fost insuflat la Botez. Dar **credința necesită practică și antrenament intelectual**. Chiar dacă cineva este înzestrat cu darul de a cânta la un instrument, trebuie să studieze, să exerseze pentru a nu pierde acest talent. La fel, dacă darul credinței este insuflat, el necesită practică.

Mică și firavă ca o sămânță de muștar, credința nu este o virtute dobândită o dată pentru totdeauna; ea trebuie dorită, cerută și cultivată zi de zi. Flacăra credinței trebuie să fie alimentată zilnic cu uleiul rugăciunii, al citirii cuvântului lui Dumnezeu și al faptelor bune!

(Cateheză inspirată din lucrarea *Cartea sacramentelor. Cele șapte Taine ale Bisericii*, a Arhiepiscopului Fulton J. Sheen)

Pr. paroh Mihai Mărtinaș